

Amts 2den Valgkreds (Klein) holdt, og som endte med, at han i Dag kom med det Forslag, som han ikke vilde stille i Gaar, at Sagen skulde standses og henvises til et Udvalg. Jeg erkjender hans gode Villie i saa Henseende, men der er stor Forskjel paa, om et saadant Forslag kommer fra en Anden eller fra en Mand, som man tror staar paa en Side, som den høitærede Conseilspresident vistnok meget lidt vil akceptere. Vi have jo hørt fra mange Sider de mest forskjelligte Udtalelser, hvoraf nogle kom fra Højres Side. Man har hørt fra vore Modstandere Udtalelser om, at de ere moderate Højremænd, og der er kommet Udtalelser, som ogsaa virkelig give Grund til at formode, at de ere moderate. Men vi have samtidig hørt saa stærke Udtalelser fra anden Side, som man vistnok har Grund til at antage bedre udtaler Regjeringens Standpunkt end de, der meddele, at de ere moderate Højremænd, men hvis Afstemninger desuagtet falde sammen med deres, som udtale sig saa umaadelig skarpt. Jeg har ikke tidligere hørt noget saa skarpt, saa vidt jeg da erindrer, som den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Odenje Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), hvori han ikke alene anerkjendte, hvad der var stet provisorisk, men endog opfordrede Regjeringen til at udsøre ad provisorisk Vej, hvad der staar tilbage. Det er Noget af det Skarpeste, jeg nogenfinde har hørt. Det ærede Medlem maa man nu vel med Rette kunne kalde en af de mest radikale Højremænd i Danmark.

Formanden (Høgskro): Maa jeg bede ærede Medlemmer om at indtage deres Pladser, for at der kan blive mere Ro i Salen.

B. Holm: Jeg tror ikke, at Nogen — jeg skal ikke nævne Navne — har udtalt sig saa skarpt, som det ærede Medlem har udtalt sig i Dag, og dog tror det ærede Medlem, at han er berettiget til at give os Raad. Har maa have et eget Begreb om vort Standpunkt og om det Oplysningstrin, vi staa paa, naar han kan bilde sig ind, at vi ville følge ham, naar han, enten det nu stter udtrykkelig, eller det bliver indirekte, kommer med Opfordringer til Regjeringen om at fortsætte med det provisoriske Befæstningsvæsen rundt omkring Kjøbenhavn. Hvad vil det sige, sagde det ærede Medlem overfor Føreren af Oppositionen, at vi sige, at Regjeringen og dens Venner maatte ikke fordrø af os, at vi nogenfinde ville gaa med til Militarismen og Provisorismen. Jeg skal sige det ærede

Medlem Begrundelsen heraf. Den ligger deri, at vi tydelig se rundt om i Landet, at den Dag, vi faae Kjøbenhavn befæstet, er det ikke alene saa, at vi have et militært System i Landet, men det vil blive en Nødvendighed at faae en Omordning af hele vort Udskrivningsvæsen. Det kan selvfølgelig ikke nytte, at man har en Fæstning rundt omkring Kjøbenhavn, naar man ikke tillige har et tilstrækkeligt Antal Soldater til at lægge ind deri, og saa er jeg overbevist om, at Konsekventen vil føre ærede Medlemmer til at sige: Nu have vi faaet Fæstningen, og da vi have faaet Fæstningen, vil det blive en Nødvendighed for Regjeringen, for saa vidt Folkethinget, Rigsdagen ikke vil gaa ind derpaa, at det saa ogsaa forandrer Værnepligtsloven. Saaledes er Konsekventen af hele det ærede Medlems Foredrag. Jeg skal ikke indlade mig paa Soffisteri eller juridiske Fortolkninger, men tale fra et aldeles naturligt Standpunkt, som jeg synes falder os Bønder bedst, og som jeg kunde ønske det ærede Medlem for Odenje Amts 2den Valgkreds, som jo vel ikke længer er Bonde i og for sig, ogsaa vilde følge, saaledes at han vilde holde sig til sit Bondestandpunkt og ikke indlade sig paa Soffisteri. Naar man staar paa sit eget Standpunkt, saa bliver man allermost naturlig. Uden at blande mig i Striden mellem det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer) og Finanzministeren om Grundlovens § 25, som ingen Menneſter har troet havde den Betydning, som man nu hører Dag for Dag blive mere fremtrædende, vil jeg spørge, hvad er Meningen med at have et konstitutionelt Land? Hvad er Meningen med at have to Thing, et Folkething og et Landsting, naar det ene Thing aldeles ikke skal høres? Naar det ene Thing siger nei, skal det aldeles ikke høres, naar det ikke har Regjeringen og Landstinget med. Men hvad er saa Meningen med en konstitutionel Forsatning, Meningen med de to Thing? Jeg siger, der er langt mere Konsekvents i at sige os lige ud: Vi have en Politikk, og den ville vi have gennemført, og kunne vi ikke faae den med Forsatningen, saa gaa vi udenfor Forsatningen. Det er der Logikk i. Men kom ikke og meddel os, at man staar indenfor Forsatningen med disse Fortolkninger, eller at den Maade, man gaar frem paa, er overensstemmende med Forsatningens Mening. Der er ikke Mange, der forstaa, at det er Forsatningens Mening.

Formanden (Høgskro): Jeg vil nødig affstære det ærede Medlem Ordet, men